

עמ"ת 21739/08 - עטיה בדיו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

עמ"ת 21739-08-19 בדיו נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט טלי חיימוביץ
העורר:
عطיה בדיו
ע"י ב"כ עו"ד שאדី כבהא

נגד
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סיגל אלפר
המשיב:
נגד

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בתל-אביב-יפו (כב' השופט עדי יעקובוביץ) במ"ת 13415-07-18, מיום 8.8.2019, לפיה דחפה את בקשתו של העורר לעין מחדש בתנאי שחררו ולבטלם.

כתב האישום מייחס לעורר מעורבות באربعة אישומים של מכירת סם מסווג חשש לסוכן משטרתי.

בהחלטהו מיום 10.7.18 קבע בית המשפט كما (כב' השופט פרי), קיומן של ראיותلقאה לאישום הראשון, וביחס ליתר האישומים קבע קיומן של ראיותلقאה נסיבותיות, חלשנות (עמוד 17 שורות 21-23). על כן שוחרר העורר למען בית.

ביום 27.1.19 הוקלו תנאי השחרור, כך שיתאפשר לעורר לצאת לעבודה ביום א'-ב' בין השעות 00:07:00-17:00, בפיקוח המפקחים אל ומקום העבודה, ובשעות העבודה יפוקח על ידי מעסיקו.

ב"כ העורר טען כי העורר לא תמיד הצליח למש את חלון היציאה לעבודה, מאחר שמעסיקו האמור לפקח עליו בשעות העבודה, נעדר לעיתים מהעסק.

הסניגור הזכיר את החולשה הריאיתית העולה מנסיבות בית המשפט كما, לפיהן העורר היה שליח באישום הראשון, וקיימים קושי לקשור אותו לאישומים האחרים.

עוד טען, כי העורר אינו מעוניין בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, ובשל כך גם בוטל פיקוח המעצרים. בכל הנוגע לעדמת שירות המבחן ביחס לתנאי השחרור, טען הסניגור, כי שירות המבחן אינו הגוף המתאים לשcool קושי ריאיתי, והוא הגוף המתאים לעורר זה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

לשיטת הסניגור, קיימת קורלציה, לא רק בין עצמת הריאות לבין תנאי השחרור המקוריים, אלא החולשה הראיתית משליכה להシリ גם על כל עיון החזר בתנאי השחרור. בנוסף, העורר שווה בתנאים מגבלים תקופה ארוכה.

על כן, עתר לבטל את התנאים המגבילים.

ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשת וטוונת כי קיימות ריאות לכואורה גם ביחס לאיושמים האחרים, הגם שלושות יותר, וחולשת השפעה על ההחלטה לשחרר את העורר. לא ניתן להסתמך על החולשה הראיתית בכל עתירה לעיון חוזר. משלושת תסוריים המעצר שהוגשו בעניינו של העורר, עולה סיכון ממשמעותו הנובע מסירובו לעמוד בקשר עם שירות המבחן, שימוש בקבביס, היעדר תובנות למצבו וקושי בבחינת התנהלותו וביטחותו. לטענתה, חזקת המסוכנות עדין קיימת. גם כב' השופט שגיא בהחלטתו, לא קבוע בה כי חובה להקל בתנאים.

דין

האם חולשת הריאות לכואורה, אשר הביאה לשחרורו של הנאשם שחרור קלים יותר, ממשיכה ודבקה בכל הקלה נוספת המתבקשת בעניינו של הנאשם גם בעתיד? זו השאלה העומדת לדין כאן.

לטעמי התשובה לכך שלילית.

בבש"פ 2224 צביקה מידברג נ' מדינת ישראל (פורסם בנוו, 2.4.2015), הועלתה טענה דומה. המבקש שוחרר בפיוק אלקטרוני נוכח חולשת מסוימת בריאותו. הוא ביקש להסיר את האיזוק למספר שעות כדי לחגוג את ליל הסדר בבית משפטו, ובית המשפט נעתר לבקשתו בתנאי שיפקיד ערבען כספי נוסף בסך 5,000 ₪. המבקש לא השלים עם גובה העירובן, וטען כי הפקדה הנוספת מכבדה עליו מבחינה כלכלית, ומונתקבע כי עצמת הריאות חולשה, יש בכך כדי להシリ גם על גובה הערבויות להבטחת הייצאהليل הסדר. גם באותו מקרה, כבקרה שבפנינו, תסוריים המעצר היו שליליים, והציבו על סיכון למעורבות חוזרת של העורר בעבריות בתחום הסמים. על כן לא הומלץ לשחררו מלכתחילה לחלופת מעצר.

בית המשפט העליון דחה את הטענה כי החולשה הבסיסית בריאות משליכה על כל בקשה נוספת להקלה בתנאים: "...**איני רואה כל רלבנטיות באשר לטענה על "חולשת" הריאות, שכן ריאות אלה הן ששימשו בסיס לקייעת התנאים המחייבים כאמור של חלופת המעצר שנקבעה. אשר על כן, אין למצוא כל פגם בהחלטת בית המשפט.**"

כך שחולשה בריאות כשלעצמה, אשר הביאה להקלה בעבר, אינה יכולה להמשיך ולהצדיק הקלות נוספות, מבלתי שתהייה להן הצדקה אמיתית. יש לציין כי עיון מחדש בתנאי השחרור הוא פעולה יוצאת של שינוי נסיבות או חלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, כאמור בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), תשנ"ז-1996, ולא של מצב רפואי צזה או אחר.

בاهדר שינוי בנסיבות, נותרה רק העילה של חלוף הזמן מאז שחרורו של העורר בתנאים.

בבש"פ 2254 ליאורה ברקו נ' מדינת ישראל (פורסם בנוו, 19.3.2008), קבוע כב' השופט י' דנציגר כי: "**השיעור שענינו הזמן שחלף מאז מתן ההחלטה המקורית על מעצר או על שחרור בתנאים הינו שיקול משתנה בהתאם לנسبות העניין, ולא ניתן לקבוע מהו פרק הזמן המצדיק עיון מחדש בהחלטה בעניין מעצר או שחרור בתנאים. במסגרת השיקולים שעל בית המשפט לשיקול על מנת לקבוע האם משך הזמן שחלף**

מצדיק עיון מחדש בתנאי השחרור אם לאו, נמנים, בין היתר, חומרת העבירה המוחסת לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהוגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות.... לאור כל אלה יש לעורך איזון בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול הפגיעה באינטרס הציבורי או **ביהלכי המשפט...".**

כאמור, מתקייר שירות המבחן האחרון מיום 17.4.19 עלה כי העורר לא שיתף פעולה עם שירות המבחן במהלך צו פיקוח המעצרים, נקט בגישה פאסיבית והיה חסר רצון ומוטיבציה להיעזר בשירות המבחן. עוד עלה כי העורר המשיך להשתמש באותה העת בסמים, תופס את השימוש בהם כלגיטימי ואף התנגד למסור בדיקת שני. על כן, בוטל צו פיקוח המעצרים, לבקשת שירות המבחן, עקב חוסר שיתוף הפעולה מצדיו של העורר.

כאשר אנו משקללים את חלוף הזמן מחד, עם נסיבותו האישיות של העורר, הנסיבות המשך המסוכנות הבאה לידי ביטוי בחוסר רצונו לסייע לעצמו להשתקם, למעשה, מסוכנותו נותרה כשהיתה, ואין הצדקה להסיר את כל התנאים המגבילים.

יחד עם זאת, ובהעדר הפרות בוטות של תנאי השחרור, אני מתירה יציאה להתאזרחות, בפיקוח ערבי, בכל יום בין השעות 17.00-20.00.

בכפוף לכך הערד נדחה.

ניתנה היום, כ' אב תשע"ט, 21 אוגוסט 2019, בהעדר
הצדדים.